

AET2

Asian and Middle Eastern Studies Tripos, Part II

Friday 29 May 2015 9 to 12.00 pm

Paper MES36

Advanced Literary Hebrew

Answer any **four** of the following questions. All questions carry **equal** marks.

Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet.

STATIONERY REQUIREMENTS

20 page answer booklet

Rough Work Pad

SPECIAL REQUIREMENTS TO BE SUPPLIED FOR THIS EXAMINATION

None

You may not start to read the questions printed on the subsequent pages of this question paper until instructed to do so.

1 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

מהכפרים על הרי אֶלְבֹרְדָז ירדו גמלים זהובים וכתומים אל שפלת החוף הצפוני, על גבם סוחרים ונוודים שדעתם משובשת, טורבנייהם בלויים כנעליהם ובפיהם שמועות נבובות כשיניהם. בניב פרסי עתיק שמקורותיו בעיר שִירָז עתירת השמש ופירות ההדר סיפרו על מוכר בדים צעיר ורמאי מֵבֶאבֹל, ששלוש כלות צעירות ואלמנה אחת מחכות הרות לשובו הביתה. הם גם סיפרו על נערה בֹּכְרִית אחת שנטש בבתוליה, והיא הטביעה עצמה בביצת דומן מרוב ייאוש, לוחשת את פירוש שמו בשפת אמה. מכיוון שלא הצליחו להחליט אם פזל בעין שמאל או בעין ימין, העדיפה פלורה להאמין שאין זה בעלה שבו הם מדברים.

Dorit Rabinyan, *Simtat hashekediyot beomrijan* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p. 12.

Q: Identify some of the orientalist elements in this passage and discuss their function here, at the beginning of the novel.

2 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

בעקבות ביקוריו התכופים של אביה באיטליז העופות, נישאה לבסוף מרים חנום לבנו של מוכר העופות, ובחתונתם אכלו האורחים בשר אווזים בדבש ובשזיפים שחורים ואפרוחים של תרנגולי הודו ממולאים עשבי תבלין. מעל לשוקיים שקרעו בשיניהם, ומעל לרוטב הסמיך שניגר על גלימותיהם, הבחינו רק מעטים מבני הכפר במה שעשתה מרים חנום תחת החופה, ופיהם המלא נפער בתדהמה. הם זכרו את מבטו הנרגש והגאה של בן מוכר העופות לאחר שפיצח ברקיעת רגל את הכוס, ובדיוק אז, סיפרו, דרכה מרים חנום בעקבה על נעלו המצוחצחת, שברי הזכוכיות השמיעו צליל גריסה נוסף, ושלטונה בבית בעלה הוכרז.

Dorit Rabinyan, *Simtat hashekediyot beomrijan* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p. 18.

Q: Contextualise this passage within the novel's overall commentary on relations between women and men.

3 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

נזי ידעה שלא בגלל גרגרנות או פינוק מבקשת פלורה את האבטיח, ועמלה להסיר את כתמי התותים, הרימון והעגבניה מהשטיח. לאחר שעזבו אחיה ואחותה של פלורה את הבית נצמדה אל בת דודתה וליטפה את בטנה בתנועות אטיות, עמוקות ועגולות, כתנועותיה שעה ששיפשה את סיבי השטיח המוכתמים בעסיסי הפירות. בכיה של פלורה הלך ושכך, ונזי חשה לבסוף שכפות ידיה גוברות עליו, וקובעות בסיבוביהן את קצב היבבות של בת דודתה. הגוף הגדול נצמד אל הגוף הקטן בתודה, ונזי כמעט נחנקה תחת כובדו, אבל הקפידה לא לזוז, ולשלוט בתנועותיה.

Dorit Rabinyan, *Simtat hashekediyot beomrijan* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), pp. 53-54.

Q: What are the differences between the two women here and what role do those differences play in the novel?

4 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

כשיצאה מהמסגד היה ראשה זקור קדימה, מהנהן מחוות תודה קטנות כראש יונה המנקרת זרעונים בחיפזון. אבל עגילי הזהב כבר לא התטלטלו על אוזניה, והדגים כבר לא טילטלו את המטבע שבקצה זנבותיהם. הם שחו בבריכת הדם הקטנה שבכף ידו של המוֹלָא, וצללו בחריצי זְקנה שבמעמקיה. עוד לפני שפילחה את אוזניה כבר חשה בגל הכאב שיעלה מתוכה. מיתרים דקיקים של ייאוש נמתחו מול עיניה שתי וערב, והסתירו את פניו של המוֹלָא. אבל כאשר עקרה את הזהב מבשרה פקעו המיתרים אחד אחד והכל התבהר. הכאב היה כה מעורר, והדם הפורץ כה מפליא, שנזי רצתה עוד. כשראתה אותו מטפטף על שטיח האייילים הניצודים היא הישירה את מבטה אל עיניו הלטושות של המוֹלָא, ותבעה ממנו שייתן לה את מבוקשה.

Dorit Rabinyan, *Simtat hashekediyot beomrijan* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), pp. 181-182.

Q: In this symbolic passage, Nazie both succumbs to and resists patriarchy. Explain this statement and identify the symbolic elements in the passage.

(TURN OVER)

5 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

A

השוליה ידע להובילו אל הנשים השיעיות העשירות והגנדרניות ביותר בכל כפר וכפר שעברו דרכם, ועל כך גמל לו שאהין ביד רחבה. תחילה היה השוליה מצביע בחיוך על בית אבנים נאה המוקף חומה נמוכה של לבנים שיובשו בשמש, ומחייך. השניים היו מחפשים מסתור נוח בקרבת מקום, פורקים מעל החמור את משאו, ופורשים על האדמה את הנישופים הרקומים. השוליה היה פותח את הברז הקטן של סמוכר התה, המלא שיכר שזיפים, מגיר את המשקה אל כוסו, ונושף בו כמי שמצנן תה לוהט. בעוד השוליה גומע מן השיכר עישן שאהין אופיום במקטרתו ארוכת הקנה. לאחר ששתו ועישנו היה השוליה מפנה את גבו לשאהין ואת פניו למזרח, כדי שעיניו יפתחו עם קרני השחר הראשונות, ויחד היו נרדמים, שלובים זה בגוף זה.

Dorit Rabinyan, *Simtat hashekedyot beomrijan* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), pp. 43-44.

B

יש לו מנטליות לדוד סיקוראל, קודם כל יש לו מנטליות, מן פְּחָה כזה: שעות הוא יושב איתם שם, עם הקניינים הלבנונים הכבדים שלו שעדויים בכל מיני נוצצים ובוצעים להם, מפעם לפעם, איזו חתיכת חֶלְקוּם שפיסְטָאשִׁים ירוקים נעוצים בה, חצי זית מהזיתים הסורים הדפוקים, קצת מְרָגֵז או גבינת גרזיר רכה-רכה, ממרחית כמעט, מקשקשים בקוביות הקרח שבכוסות הזכוכית הגבוהות, המלאות פאסטיס או ריקאר.

Ronit Matalon, *Zeh im hapanim elenu* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p. 18.

Q: Each of these passages (A & B) contains various orientalist elements. Identify some of these elements and discuss their use in each of the novels (compare/contrast).

6 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

אמא עשתה שבע הפלות לפני זה, היתה מורידה אותם כמו חתולים: כמו חתולים הייתי מורידה, קמה והולכת לעבודה, היא אומרת.
אבא היה נוסע מזמן לזמן, נעלם בבירות אירופיות ואחר כך באפריקה, שולח גזרי עיתונות וקופסאות צדף קטנות, שנהביות, עם מזכרות. היא רצתה להוריד גם את זה. נונה לא נתנה לה: אל תוריד, תתני לי אותו שיביא מזל, ביקשה לילה שלם, ממוללת לאמא את חגורת החלוק הארוכה שלה.
היא נתנה לה, והלכה לעבוד בבתים של עשירים, שמרה על הכלבים שלהם כשהיו בחוץ לארץ. פעם כמעט חנקה אחד: שעות היתה מביטה בו, בתוך עריסת הנצרים, איך הוא ישן, נשימותיו עולות ויורדות מתחת לשמיכונת שלו ופריפת הסרט, אחזה אותו בצווארו והידקה. הוא חירחר. קוקי קראו לו, קוקי, נזכרה.

Ronit Matalon, *Zeh im hapanim elenu* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p. 73.

Q: How does this passage handle *Mizrachiyut*, especially vis-à-vis the family as a Mizrahi trope, and how does this treatment fit within the novel as a whole?

7 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

הדוד מואיז נדהם: לראשונה אמד את עומק הציניות, הפוליטית והאישית, של אחיו, הבור הזה נטול הדפנות שהכל נופל לתוכו. הרוח החזקה העיפה מידי את עלוני הַכְרֹמוֹ עם תצלומי הכנסייה, והוא חכך רגע בדעתו אם לנסות ולתפוס אותם. בסוף הניח להם: בעד מי אתה בכלל, שאל, מבולבל קצת: בעדנו או בעדם? בעדך, השיב הדוד סיקוֹרָאל, מה איכפת לי מאחרים? הם שתקו כל הדרך חזרה, אכלו בְּמִיָּה ברוטב עגבניות ולימון שבישל הדוד מואיז ורשמו מפיו את המתכון. כשעמדו לנסוע נעלם הדוד מואיז. רעייתו התנצלה בשמו: המשמרת שלו ברפת בדיוק התחילה.

Ronit Matalon, *Zeh im hapanim elenu* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p. 125.

Q: This passage comments on both Zionism and the Mizrahi institution of the family. Explain how.

(TURN OVER)

8 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below.

עם זאת, בזתי לדת. היהדות היתה בעיני כל המשפחה החוגגת בזלילה את זכרם של מאורעות שאנחנו הצעירים לא מצאנו בהם כל טעם ולעגנו להם מתוך שנאה משונה, כמתוך תרעומת על שלעולם אין אנו יכולים להמלט כליל מעברנו. לא טוב מזה היה המצב אצל הקתולים. התרחקתי מעל מארי, חברתי מילדות, ודניז, שהיתה עתה חברתי הטובה ביותר, הזמינה את שתינו לטה. דניז היתה נלהבת עוד יותר ממני בקנאתה לליאון בלום, למדע ולרפובליקה הספרדית. על כריכים נאים, מיני מאפה ושפעה של קצפת, שהועברו בחדר בידי סודאני נהדר במדי שרד של זהב ואדום, שוחחנו על נערצינו האחרונים, ז'יל רומן, רוז'ה מרטין די גאר, מאלרו, איליה ארנבורג.

Ronit Matalon, *Zeh im hapanim elenu* (Tel-Aviv: Am Oved, 1995), p.134.

Q: What is the paradox that the speaker describes in this passage?

END OF PAPER